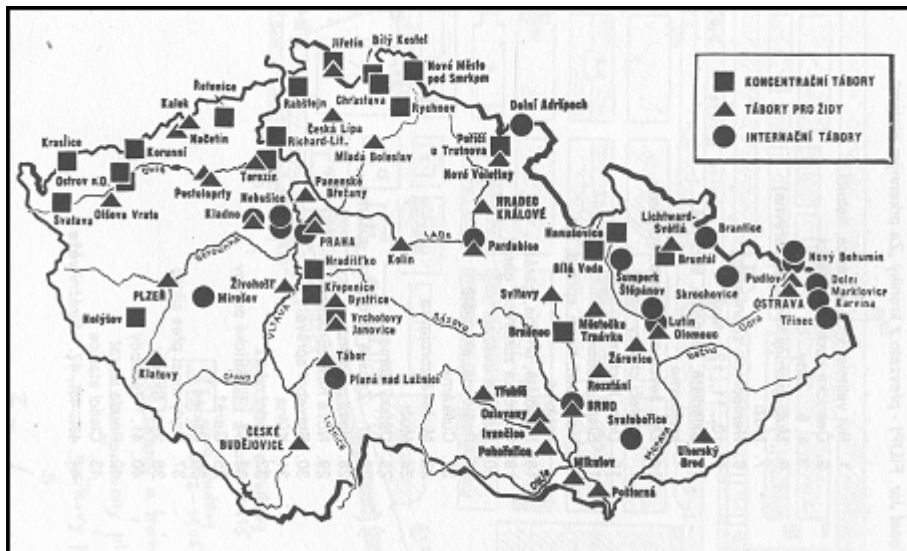

Internační tábory v Čechách

Príslušníci štátů, s nimiž nebylo Německo ve válečném konfliktu, byli soustředěni v tzv. internačních táborech = Internierungslager. Tito internovaní občané byli pak nasazováni do práce v případě, že odmítali pracovat nebo nějak jinak porušovali táborové směrnice, byli posíláni do koncentračních táborů. Také na našem území zřídili okupanti internační tábory. Existovalo zde podle dochovaných zpráv několik typů takových táborů. Jedním typem byly tábory pro rodinné příslušníky osob, které uprchly před nacismem nebo bojovaly v anglické armádě, tedy osob z tzv. akce E. Takové tábory byly v Dolním Adršpachu, Praze, Svatobořicích a **Lutině**, částečně i v brněnském táboře „Pod kaštanami“.

Akce E

Začala 17.zářím 1942 a pokračovala až do konce roku 1943. Už v srpnu roku 1942 začal Frank internovat rodinné příslušníky českých emigrantů, aby je mohl použít jako rukojmí. V projevu 18. října řekl, že tímto chtěl emigrantům „zacpat hubu“ a vyhrožoval jim: „Budete-li dále pobuřovat, byl bych nucen proti těmto vězňům patřičně zakročit.“

Po Benešově projevu 13. února 1943 dal zadržet zejména několik lidí z Benešova nejbližšího okruhu a pohrozil, že jich zavře mnohem víc a že proti nim zakročí ještě ostřeji. Všichni tito lidé byli zavřeni v internačních táborech.

O Svatobořicích

Dne 17. září 1942 byl zřízen ve Svatobořicích u Kyjova v bývalém starobinci města Brna internační tábor pro příbuzné (manželky, rodiče, sourozence) osob české národnosti, které za války uprchly do zahraničí. Přechodně zde byli také internováni i Židé, osoby zatčené z rasových nebo politických důvodů a osiřelé děti po obětech nacismu.

Okupanti vysvětlovali internaci tím, že se prý snaží zneškodnit v českém národě nespolehlivé živly.

Formálně šlo o zařízení protektorátního ministerstva vnitra - generálního velitele neuniformované protektorátní policie, ve skutečnosti však šlo o zařízení gestapa, neboť o internování, propuštění, návštěvě internovaných aj. rozhodovala vedoucí úřadovna gestapa v Praze nebo v Brně.

Průměrně zde bylo vězněných 1200 osob, celkem táborem prošlo 3500 vězňů, z toho 99% Čechů a 1% Němců židovského náboženství. V táboře zemřelo 25 Čechů a 5 Němců. Mrtvá těla byla vydávána k pohřbení pozůstalým nebo byla pohřbena v krematoriu. Úmrtí byla sice zaznamenána v matrice zemřelých, avšak ta shořela, když Němci před blížící se Rudou armádou zapálili správní budovy tábora. Tento údaj je však velmi zavádějící. Mnoho umírajících bylo rychle "propuštěno" nebo převezeno do nemocnice, takže se jejich úmrtí do celkového součtu nepočítala. Dne 12.dubna 1945 - likvidace internačního tábora. Většina vězňů (550 osob) byla propuštěna na svobodu, část, asi 250 vězňů, byla převezena gestapem do Brna a odtud do tábora v Plané nad Lužnicí. Několika osobám se prý podařilo uprchnout a skrýt se ve Svatobořicích a v blízkém Mistříně.

Internační tábor ve Svatobořicích měl svou pobočku na jihozápadním okraji obce Lutín u Olomouce, kam kromě svatobořických vězňů přicházeli i vězňové z Kounicových kolejí v Brně.

Zajímavost: Z Kyjova mělo být původně židovské ghetto, ale okupanti dospěli k názoru, že postačí Terezín, když budou stejně tak rychle jako do něj posílat transporty dál na východ.

Zdroj: <http://www.zmizeli-sousedem.cz/pracestudentu/weby/sobeslav/10.html>